

Lehtimäen opiston

Kevätnasta 2018 nro 120

Kansikuva: Anni Nurmen maalaus

Päätoimittajan kesäiset terveiset

Lehtimäen kuuluminen Suomenselän alueeseen näyttäytyi runsaslumisena talvena, jopa niin lumisena, että opistollakin ihmeteltiin mahtaako kevät saapua ollenkaan. Tokihan se kevät koitti ja sellaisella vauhdilla, että viimeiset lumikokkareet sulivat hiirenkorvien puhjetessa. Samaa voi sanoa kevätlukukauden kulumisesta, aivan kuin juuri olisimme jouluvaloja pakanneet laatikoihin ja nyt jo kesäloma kolkuttelee oven takana.

Kevätnasta nro 120 on pääosin toimittajakurssiin osallistuneiden opiskelijoiden ideoima. He halusivat tuoda esille opiston kansainvälisyyden ja monipuoliset vapaa-ajan harrastusmahdollisuudet. Niinpä pyysimme jokaista ryhmää opettajansa johdolla esittelemään kerhotoimintaa, joista jokaisella opintonsa syksyllä aloittavalla on mahdollisuus valita yhdessä huoltajansa kanssa mieluisimmat harrastukset seuraavan lukuvuoden ajaksi. Lisäksi muutama aikuisopiskelija on kirjoittanut omista harrastuksista. Kansainvälisestä yhteistyöstä kertoo Seamkin lehtori Helinä Soukka omassa artikkelissaan ja opiston Maailmanvaihdon vastaava Aire Honkola vapaaehtoisia työntekijöitä käsittelevässä tekstissä. Toimittajakurssilaiset haastattelivat osaa opistolla harjoittelussa olleita ulkomaalaisia opiskelijoita sekä suomeksi että englanniksi.

Leirikoulut kuuluvat opiston elämään joka kevät, kuten niistä kertovat jututkin Nastan sivuilla. Tänä vuonna leirikoululaiset saivat nauttia elämyksistä helteisessä säässä, riippumatta siitä olivatko he Rodoksella, Ruotsissa vai Lehtimäellä.

Rehtorin terveiset jatkuvat iloisilla uutisilla, esittelyssä on myös opistolla alkava uusi opintolinja. Remontit ovat uudistaneet opiston ilmettä jo muutaman vuoden ajan ja niin on jatkossakin. Tuoreimmat remonttiutiset, tapaamisesta presidentti Sauli Niinistön kanssa ja monta muuta mukavaa juttua voit lukea Kevätnasta -lehden sivuilta.

Kevätjuhla päättää lukuvuoden, mutta opiston ovet eivät sulkeudu, sillä kurssikesä alkaa välittömästi opiskelijoiden lomalle lähdettyä. Niinpä on syytä toivottaa rentouttavaa lomaa lomailijoille ja mukavia hetkiä kurssilaisille!

Kiitokset toimittajakurssilaisille ja kaikille Nasta -lehden tekemiseen osallistuneille sekä lukuilola lukijoille!

Hyvää kesää ihan jokaiselle, nauti joka hetkestä!

Jaana Lehisalo, erityisluokanopettaja,
toimittajakurssin ope

Uskalla (työ) elämään – unelmat todeksi

Tänä vuonna kevät on ollut poikkeuksellisen lämmin ja kaunis. Luonto on riisuuntunut talvipeitteestään niin nopeasti, ettei ole meinannut perässä pysyä. Samoin opistolla on tapahtunut monia myönteisiä asioita, jotka yhä lämmittävät mieltä ja auttavat jaksamaan uusia unelmia kohden. Näistä tietenkin tärkein oli opiston toiminnan luonteen huomioiva rahoituksen järjestäminen opetusministeriön taholta.

Olemme kiitollisia STEA:lle opiston kesäksi valmiiksi tulevasta yhdyskäytävästä, joka helpottaa huomattavasti Asumisvalmennusyksikön 1. ja 2. opiskelijoiden siirtymistä opiston päärakennuksen puolelle. Remonttia on tehty Ahti Alatalon testamentti lahjoituksena saatuun omakotitaloon, joka sijaitsee vain reilun kilometrin päässä opistolta. Tämän lahjoituksen avulla opistolla on myös rohkeutta käynnistää keittiön peruskorjaus syksyllä. Vuosien odottaminen on siis muuttumassa iloksi keittiön osalta.

Oletko sinä koskaan pysähtynyt miettimään, miten ihmeellisesti joskus palaset voivat loksahdella paikalleen ihmisten elämässä? Usein voi takana olla pitkään työtä, vaivaa ja hiekkää. Sinusta tuntuu, ettei mitään tapahdu ja elämästä ei vain saa otetta. Kaikki unelmat näyttävät lipsuvan sormien lävitse. Joskus pieni sana, asian puheeksi ottaminen tai yritys tehdä asian hyväksi jotakin voivat käynnistää tapahtumien ketjun, jota voi sitten jäljestäpäin ihmetellä – unelmasta on tullut osa elämää.

Alatalon sisarusten osalta oli surullista, ettei heillä kellään ollut omia läheisiä, jotka olisivat voineet jatkaa elämistä suvun tilalla. Työ oli sisaruksille tärkeää. Unelma voi kuitenkin muuttua todeksi tavalla, jota ei välttämättä itse tulisi ajatelleeksi ja kuten Alatalon sisarusten kohdalla kävi – aina ei pääse myöskään näkemään. Syksyllä opistolla alkaa Työelämäopintolinja ja kuinka ollakaan! Alatalon työtä rakastavien sisarusten talo saa siipiensä suojaan opiston nuoria, joiden toive työelämään osallistumisesta on mahdollinen uuden opintolinjan myötä. Myös yhden opiskelijamme osalta työelämätoive on toteutumassa. Hänen kohdallaan asian puheeksi ottaminen opistolla kolmisen vuotta sitten jäi mieleemme. Syksyllä toive työstä toteutuu STEA:n ”Paikka auki- työelämään ”hankkeen avulla. Jarno aloittaa työt syksyllä opiston työkeskuksessa Ellun kanssa.

Tervetuloa Jarno opistolle töihin!

Kiitos opiskelijoille ja henkilökunnalle menneestä lukuvuodesta ja rentouttavaa kesää!

Terveisin Eija Saarimaa, rehtori

Kuvassa Ville ja Antti tutustumassa Alatalon kotiin. He odottavat innolla kesälomaa ja työelämäopintolinjan alkamista

Uutta ”putkea” ja remonttia

Yhdyskäytävä helpottaa arkea

Nyt se on avajaisia vaille valmis – nimittäin yhdyskäytävä. Yhdyskäytävän rakentaminen Asvan ja opiston välille aloitettiin syyskuun puolenvälin paikkeilla. Opiskelijat ja henkilökunta odottivat innolla tilojen käyttöönottoa huhtikuun puolivälissä, sillä ne helpottavat paljon liik-kumista yksiköiden välillä. Rakentamiseen saatiin avustusta STEA:lta (ent. RAY).

Ohjaajien huoneen seinä puhkaistiin rakennettavaa yhdyskäytävää varten.

Käytävän opiston puoleiseen päähän rakennettiin myös uudet saniteettitilat. Samassa yhteydessä remontoitiin myös ohjaajien huone.

Vasemmalla yhdyskäytävän opiston puoleisen osan wc ja oikealla ohjaajien huone,

Syksyllä aloitetaan 1. solun kunnostaminen samaan tapaan kuin solujen 2, 3 ja 4.

Testamenttilahjoitus ja Alatalon kiinteistö

Lehtimäen opisto sai huomattavan testamenttilahjoituksen. Testamentin lahjoittajan Ahti Alatalon toiveena oli, että lahjoituksen avulla Lehtimäen opisto voisi helpottaa kehitysvammaisten arkea opistolla. Tähän toiveeseen pyrimme vastaamaan mm. uudistamalla opiston sydämen – keittiön – 2000-luvun vaatimusten mukaiseksi. Keittiön edellisestä remontoinnista onkin jo vierähtänyt 30 vuotta.

Opisto sai osana testamenttilahjoitusta Alatalon kiinteistön, joka sijaitsee Lehtimäen Peräkylällä – opistolta reilun kilometrin päässä. Alatalon kiinteistö on valmistunut vuonna 1968, ja se oli alkuperäisessä kuosissa. Kiinteistöä remontoidaan siten, että opisto voisi majoittaa sinne opiskelijoita. Tavoitteena on myös hyödyntää kiinteistöä virkistyskäyttöön mm. kesän virikekursseilla. Taloon tulee 4 makuuhuonetta, 2 suihkutilaa ja wc:ta sekä oleskelutila ja uudenaikainen keittiö. Talon sisätilojen remontoinnin lisäksi myös piha-alueita laitetaan viihtyisäksi.

Remontin loppusuoralla näyttää tältä.

Kuvat ja teksti apulaisrehtori Virpi Lahti

Yllä rakennusmiehet piharakennuksen purkuhommissa ja uuden kuistin rakennuspuuhissa.

Alla näkymiä sisätiloista ennen remonttia. Yläkuvassa vanha keittiö ja alakuvassa kammari.

Ovi avoinna maailmalle

Lämpöinen toukokuu kutsuu avaamaan ikkunoita, ovia ja päästämään sisälle kevätäännet ja -tuoksut. Haluamme nähdä, mitä ulkona tapahtuu ja kutsumme vieraita. Opistollakin on ollut ovi avoinna, nimittäin vapaaehtoistyöntekijöille.

Joka syksy aloittaa opistolla työskentelyn pari ulkomaista vapaaehtoista. Lehtimäen opisto on tehnyt yhteistyötä Kansainvälinen Kristillinen Nuorisovaihto ry:n kanssa vuodesta 1975. Vuonna 1998 nimi vaihtui ICYE:n yleiskokouksen päätöksellä Maailmanvaihto ry:ksi. Tänä vuonna Maailmanvaihto ry täyttää 60 vuotta. Opisto on heidän pitkäaikaisin yhteistyökumppani.

Ensimmäinen vapaaehtoistyöntekijämme oli Barbara Kowalski Saksasta. Hänen jälkeensä opistolla on työskennellyt nuoria ainakin Saksasta, Intiasta, USA:sta, Itävallasta, Puolasta, Venäjältä, Ugandasta, Ukrainasta, Georgiasta, Ranskasta, Bulgariasta, Unkarista, Virosta, Turkista, Islannista, Japanista, Espanjasta, Egyptistä, Vietnamista ja Armeniasta.

Konstantine Georgiasta ja Oksana Venäjältä.

Irina Ukrainasta.

Vapaaehtoistyöntekijät tuovat maailman meille kylään. Heidän kautta pääsemme tutustumaan eri kulttuureihin ja tapoihin. He innostavat oppimaan englantia, mutta antavat myös meille mahdollisuuden opettaa suomea ja suomalaisia tapoja. Sen lisäksi, että he rikastuttavat opiskelijoitten elämää, vapaaehtoistyöntekijöistä on suuri apu tunneilla ja keittiössä ja tallilla.

Mielestäni tärkeintä on, että opiskelijoillamme on mahdollisuus kohdata nuoria eri maista ja hyväksyä heidät osaksi yhteisöämme. Ja melkein yhtä tärkeätä on antaa ulkomaalaisille nuorille mahdollisuus nähdä, kokea ja oppia uutta. Kaikki tämä yhdessä on suvaitsevaisuusoppia parhaimmillaan.

Audrey Ranskasta ja Corrado Italiasta.

Oommen Indiasta.

Kysyin myös opiskelijoiden mielipiteitä asiasta ja vastaukset olivat samansuuntaisia:

- Vapaaehtoistyöntekijät auttavat.
- Heidän kanssa voi jutella englanniksi ja opettaa heille suomea.
- Kansainvälisessä opetuskeittiössä valmistetaan eri maitten ruokia.
- On tosi kiva, että he pääsevät tutustumaan opistoon ja meihin.
- Vapaaehtoiset tuovat piristystä arkeen.
- He tuovat iloa ja ovat soittokavereita bändissä.
- Heiltä saa kysellä kaikenlaista. Tuovat erilaisuutta opistolle. Saa kavereita.

Kuten vastauksista näkyy, oven avaaminen kannattaa. Ensi syksynä opistolle saapuvat vapaaehtoistyöntekijät Espanjasta ja Turkista.

Vapaaehtoistyöntekijöistä kirjoitti Aire, apunaan Minna, Meri, Emma, Silja, Samuel, Reetta, Hanna, Onni ja Jarno.

Vapaaehtoistyössä Lehtimäen opistolla

1. Mikä sinun nimesi on? – Sevgi Nur Migrik.
2. Minkä ikäinen olet? - 23-vuotias.
3. Mistä maasta olet kotoisin? -Turkista, Denizli.
4. Miksi tulit juuri Suomeen? - Olen kotimaasani turkin kielen opettaja. Tiedän, että Suomi on hyvin kehittynyt maa ja halusin nähdä sen itse kuinka hyvin ja miten täällä on järjestetty opetus- ja koulutus.
5. Oletko tykännyt auttaa opiskelijoita ja henkilökuntaa? – Kyllä, tykkään auttaa opiskelijoita paljon, koska opiskelijat ovat hyvin söpöjä. Ja tietysti henkilökuntaa myös.
6. Mitä olet oppinut opistolla? – Olen oppinut paljon suomalaisesta koulutusjärjestelmästä ja sen lisäksi myös paljon hevosista, kokkauksesta, puikoilla neulomisesta ja suomen kieltä tietysti.
7. Mitä osaat sanoa suomeksi? – Minä osaan sanoa paljon kaikkea suomeksi. (toim. huom! Haastattelu käytiin pääosin suomen kielellä 😊)
8. Oliko vaikea oppia käyttämään euroja ja mikä rahayksikkö Turkissa on? -Ei kovin, liira.
9. Mitä olet tykännyt olla kotitaloustunneilla opiskelijoiden apuna? – Ne ovat suosikkituntejani. Jälkiruokien tekeminen on parasta ja Pirkko on ihana opettaja.
10. Oletko hyvä laittamaan ruokaa? – Opettelen koko ajan, en ole paras.
11. Oletko saunonut paljon? -Pidän saunasta, jos se ei ole liian kuuma.
12. Oletko ratsastanut Lehtimäellä? -Olen ratsastanut joka viikko yhden kerran.
13. Osaatko neuloa? -Kyllä.
14. Kuinka olet viihtynyt Suomessa? – Olen viihtynyt hyvin, haluan olla Suomessa, pidän suomalaisesta elämäntyylistä. Ruoka ei ole niin kovin hyvää.
15. Mitä jäät kaipaamaan Suomesta? -Demokratiaa, valoisaa aikaa, suklaata ja jääkiekkoa.

1. Mikä on sinun nimesi? -Atli Geir Lárusson.
2. Minkä ikäinen olet? – 22-vuotias.
3. Mistä olet kotoisin? – Islannista, Reykjavik.
4. Miksi tulit Suomeen? - Halusin saada uusia kokemuksia ja halusin tietää, miten Suomessa eletään ja asutaan. Halusin myös tietoa mitä samanlaista ja mitä eroja on Suomen ja Islannin välillä. Islanti ja Suomi ovat kuitenkin vähän erilaisia kuin muut pohjoismaat.
5. Mitä tykkäät opiston opiskelijoista? - Tämä on ollut mielenkiintoinen kokemus. Aluksi olin hieman hermostunut, kuinka osaisin työskennellä täällä. Nyt kun olen tutustunut paremmin, niin opistolla on mukava olla.
6. Oletko käynyt aiemmin Suomessa? – Kyllä, 2 kuukautta aiemmin kuin tulin tänne. Kävin Norjassa, Ruotsissa ja Suomessa samaan aikaan.
7. Tykkäätkö suomalaisesta ruoasta? – Kyllä tykkään, mutta se ei ole aivan samanlaista kuin islantilainen ruoka.
8. Mitä harrastat? – Harrastan lukemista, kalastusta ja lauta- ja korttipeljä.
9. Mitä osaat sanoa suomeksi? – Osaan sanoa yksittäisiä sanoja, osaan esitellä itseni, numerot, kaupunkien nimiä, ole hyvä ja kiitos.
10. Onko sinulla lemmikkieläimiä kotona odottamassa? – Kyllä on, yksi koira. Se on musta labradorinnoutaja.
11. Millaista on käydä kuumassa lähteessä Islannissa? - Se on mielenkiintoinen kokemus ja tuntuu hyvälle. Kuumassa lähteessä voi oppia tuntemaan luonnon voiman.
12. Oletko hyvä leipuri? – Osaan vähän, kun seuraan tarkasti reseptiä. Minulla ei ole paljoa kokemusta leipomisesta.
13. Mitä soittimia sinä osaat soittaa? – Baritonitorvea ja bassokitaraa.
14. Mitä kaipasit omasta kotimaastasi, kun olit Suomessa? - Perhettä, lampaita ja vuoria.
15. Entä mitä jätät kaipaamaan Suomesta, kun menet takaisin Islantiin? - Luontoa kokonaisuudessaan, koska Islannissa ei ole tämänlaisia metsiä kuin täällä. Kaipaen myös junia, koska Islannissa ei ole rautateitä.

Lehtimäen opisto, kansainvälinen ja monipuolinen oppimisympäristö!

Lehtimäen opisto on tarjonnut jo useita vuosia harjoittelumahdollisuuden monille Seinäjoen ammattikorkeakoulun kansainvälisille vaihto-opiskelijoille. Monet tyytyväiset fysioterapia-, terveydenhoitaja-, sairaanhoitaja- ja ravitsemusalan opiskelijat ovat voineet kokea Lehtimäen opiston vapaan ja rakentavan ilmapiirin lisäksi tutustumisen suomalaiseen kehitysvammanhoitoon ja koulutukseen. Keskeistä siinä ovat vammaisten ohjaaminen itsenäiseen elämään, ammattikoulutukseen ja työelämään. Opiskelijat saavat monipuoliset näkökulmat vammaisten integraatiosta yhteiskuntaan. Jokaiselle eurooppalaiselle ja afrikkalaiselle opiskelijalle on tärkeää ymmärtää yhdenvertaisuuden periaate käytännössä! Esimerkiksi vasta viime vuosina on sairaanhoitajien opetussuunnitelmaan tullut vammaisuutta käsittelevä opintokokonaisuus, joka ilmentää sitä, että myös jokaisen suomalaisenkin sosiaali- ja terveydenhuoltoalan opiskelijan tulisi saada kokea jokin jakso, vaikka lyhytkin, vammaisten parissa. Sairaanhoitajaopiskelijoille on tarjolla monia mahdollisuuksia, kunhan ne nostetaan selkeästi esille harjoittelun tavoitteissa. Moni opiston opiskelija tarvitsee myös säännöllisiä sairaanhoidon palveluita opiskelunsa aikana. Vapaa-aikana opiskelijoille on tarjolla erilaisia kerhoja; kuten musiikki, kuvataide, kädentaidot, teatteri, partio, liikunta ja ilma-aseammunta sekä ratsastus ja uinti. Kaikkeen tähänkin toimintaan vaihto-opiskelijoilla on mahdollisuus perehtyä vaihtojaksollaan. Suomalainen kulttuuri avautuu opiston harjoittelujaksolla hienosti.

Loistavinta Lehtimäen opistolla on opiston opiskelijoiden suhtautuminen ulkomaalaisiin ja yleensä heidän ympärillään oleviin ihmisiin. Moni opiston opiskelija puhuu myös englantia, tämä helpottaa vaihto-opiskelijan kommunikointia asiakkaansa kanssa. Opiston opiskelijat opiskelevat itsenäistymistä ja omaa elämää varten. He harjoittelevat systemaattisesti niitä samoja asioita kuin jokaisen nuoren tulee harjoitella myös omaa elämäänsä varten ja tästäkin on hyötyä jokaiselle nykykuorelle! Tänä keväänä vaihto-opiskelijoiden joukossa on mm. väitöskirjaansa valmisteleva ulkomaalainen asiantuntija. Hänen kanssaan matkaamme tutustumaan myös Jyväskylän yliopiston erityisopetuksen laitokseen ja siellä vammaisuutta käsittelevään tutkimustoimintaan.

Tiesitkö, että Lehtimäen Opisto on perustettu vuonna 1971. Opiston ylläpitäjänä on Erityiskansanopiston kannatusyhdistys ry, joka on voittoa tavoittelematon organisaatio. Opisto tarjoaa erityistason opinnollista kuntoutusta, joka sisältää kokonaiskuntoutuksellista erityisopetusta, psyykkistä, fyysistä ja sosiaalista kuntoutusta sekä internaattikasvatusta. Opinnot ovat maksullisia. Opisto on sisäoppilaitos, eli opiskelijat asuvat opistolla loma-aikoja lukuun ottamatta. Asumisen yhteydessä harjoitellaan päivittäistoimia ja oman arjen hallintaa. Vapaa-aikana opiskelijoille on tarjolla erilaisia kerhoja, kuten musiikki, kuvataide, kädentaidot, teatteri, partio, liikunta ja ilma-aseammunta. Opiskelijat myös pääsevät ratsastamaan Opiston omalla tallilla sekä uimaan opiston uimahallilla.

Lehtimäen Opistolla opiskelee vuosittain 80-90 opiskelijaa. He ovat iältään noin 16-75 –vuotiaita. Nuorten (16-25 v.) opintolinjat tähtäävät ammatilliseen koulutukseen ja jatko-opiskeluun valmentamiseen sekä itsenäistymiseen ja hyvinvoinnin lisäämiseen Aikuisten (yli 20 v.) koulutukset puolestaan kuntoutukseen ja erilaiseen hyvinvoinnin lisäämiseen sekä viriketoimintaan. Lisäksi opistolla järjestetään Kansaneläkelaitoksen rahoittamia sopeutumisvalmennuskursseja mm. ADHD:ta sairastaville lapsille ja nuorille.

Opistolla työskentelee n. 100 työntekijää; erityisopettajia ja opettajia, fysioterapeuteja, toimintaterapeuteja, terveydenhoitaja, ohjaajia / lähihoitajia, ratsastuksenohjaajia, toimistohenkilökuntaa, keittiötyöntekijöitä sekä kiinteistöhuollon työntekijöitä.

Kiitän lämpimästi Lehtimäen Opiston opiskelijoita ja henkilökuntaa erinomaisesta työstä lukuvuoden 2017-18 aikana omasta ja kansainvälisten opiskelijoiden puolesta. Kokemus heille on ollut arvokas, se minulle on kerrottu useita kertoja. Toivotan kaikille Nastan lukijoille hyvää ja rentouttavaa kesää! *Helinä Mesiäislehto-Soukka*

Helinä Mesiäislehto-Soukka, TtT, lehtori SeAMK, Lehtimäen Opiston hallituksen jäsen

Vaihdossa Suomessa ja Lehtimäellä

Toimittajakurssilaiset halusivat haastatella Suomessa vaihdossa olevia ulkomaalaisia opiskelijoita, joiden yhtenä harjoittelupaikkana oli Lehtimäen erityiskansanopisto. Kysymyksiä laatijoina ja haastattelijoina toimivat Tea, Minna, Sanna, Virva, Jenna ja Hannu.

Quittry Van den Bergh ja Febe Sluiter ovat belgialaisia fysioterapia-opiskelijoita, jotka tulivat opiskelijavaihtoon Suomeen, koska he olivat kuulleet paljon hyvää Suomen terveydenhuollosta. Seamk oli valinnut heille yhdeksi harjoittelupaikaksi Lehtimäen opiston. Molemmat pitivät todella paljon työstään erityisnuorten kanssa.

Kuvassa vasemmalta Sanna, Quittry, Virva, Febe ja Minna

Quittry

1. Ketkä ovat tärkeimmät ihmiset elämässäsi? – Vanhemmat, perhe ja ystävät.
2. Tykkätkö laittaa ruokaa? -Kyllä tykkään. Laitan kalaruokia, vihanneksia ja pastaa.
3. Pidätkö eläimistä? – Kyllä. Pidän kissoista, tiikereistä, Afrikan eläimistä, delfiineistä ja tietysti Ähtärin pandoista.

Febe

1. Oletko oppinut suomen kieltä? -Kyllä, jonkin verran. Meillä on ollut muutamia oppitunteja. Olemme harjoitelleet tervehdyksiä, itsemme esittelyä, verbejä ja esimerkiksi ruoka- juoma- sanastoa sekä numerot ja aakkoset.
2. Mitä harrastat? -Laskettelua, juoksua ja tanssia (hip hop).
3. Oletko käynyt saunassa? -Kyllä, monta kertaa. Pidän saunasta ja belgialainen sauna ei ole samanlainen.

Merle Kaufmann ja Sophie Bub ovat saksalaisia sairaanhoitaja-opiskelijoita. Heillä oli mahdollisuus valita useasta maasta oma opiskelijavaihtokohteensa. He päätyivät valitsemaan Suomen, sillä he olivat kuulleet paljon hyvää Suomesta ja sen terveydenhuollosta. Merle ja Sophie harjoittelivat sekä Seinäjoella että Lehtimäellä, yhteensä he olivat 10 viikkoa Suomessa.

Eetun ja Merlen poseeraus askartelun lomassa.

Sophie ja Otto motoriikka -tunnilla.

Merle

1. Minkä ikäinen olet? -22-vuotias.
2. Millaista musiikkia kuuntelet? -Pianomusiikkia.
3. Mikä on lempiruokasi? -Spagetti, luulisin.

Sophie

1. Mikä on lempivärisi? -Pinkki.
2. Missä maissa olet käynyt? -Turkissa, Egyptissä, Hollannissa, Norjassa, Ruotsissa, Espanjassa ja nyt Suomessa.
3. Mitä olet tehnyt Lehtimäen opistolla? -Olen auttanut opiskelijoita asvassa, eri oppitunneilla, saunassa ja uimahallilla sekä ratsastuksissa.

Ugandasta saapui kaksi sairaanhoitajaopiskelijaa Jamilah ja Maria. He avustivat opiskelijoita sekä oppitunneilla että päivittäistoimissa.

Kulttuurin vaihtoa...suomalaista kärryjelueksotiikkaa ja kenialaisia rytmejä tanssitunnilla.

Mysteriboxin salaisuuden ratkaisemiseen saimme apuvoimia Turkista ja Keniasta. Discossa italialaiset tanssittivat opiskelijoita.

Jenny Héroufosse ja Elodie Thiry ovat belgialaisia sairaanhoitaja-opiskelijoita, jotka tulivat opiskelijavaihtoon Suomeen. Heidän mielestä oli mielenkiintoisempaa tulla Erasmus-vaihtoon kauemmaksi kuin omaan naapurimaahan. Lisäksi he tiesivät, että Suomessa on erinomainen kasvatus- ja opetusjärjestelmä sekä terveydenhoitoala, joka oli yksi syy Suomeen saapumiselle. Seamk oli valinnut heille yhdeksi harjoittelupaikaksi Lehtimäen opiston.

Kuvassa vasemmalta Sanna, Jenny, Elodie, Virva ja Tea

Jenny

1. Onko sinulla veljiä tai siskoja? – Minulla on yksi isovelji, 2-vuotta minua vanhempi. Hän opiskelee tietokonealaa ja meillä on hyvät välit. Hänen nimensä on Nicolas.
2. Oletko maalannut tauluja? – Lapsena vähän. Kummisetäni osti minulle maalaustarvikkeet, kun pyysin. Käytin niitä kuitenkin vain kerran tai kaksi.
3. Onko sinulla lapsia? – Ei ole lapsia, eikä miestä. Minun perheeseeni kuuluu äiti Isabelle, isä Alexis ja veli Nicolas.

Elodie

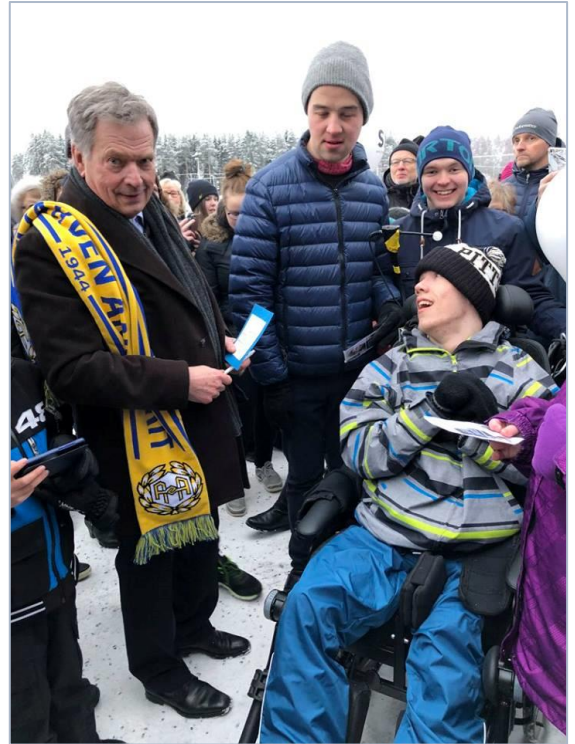
1. Miten vietätte pääsiäistä Belgiassa? – Meillä on pääsiäiskellot ja lapsena luulin, että kellot tiputtavat suklaamunat. Me etsimme suklaamunia puutarhasta ja sen lisäksi annetaan lahjoja. Erityisiä pääsiäisruokia ei ole, ehkä jänistä kuitenkin.
2. Kuinka kauan lento Suomeen kesti? – Se oli noin 2,5-3 tuntia.
3. Oletko kokeillut avantouintia? – En ole kokeillut ulkona, mutta uimahallissa kävin kylmäaltaassa.

Matka tapaamaan presidentti Sauli Niinistöä

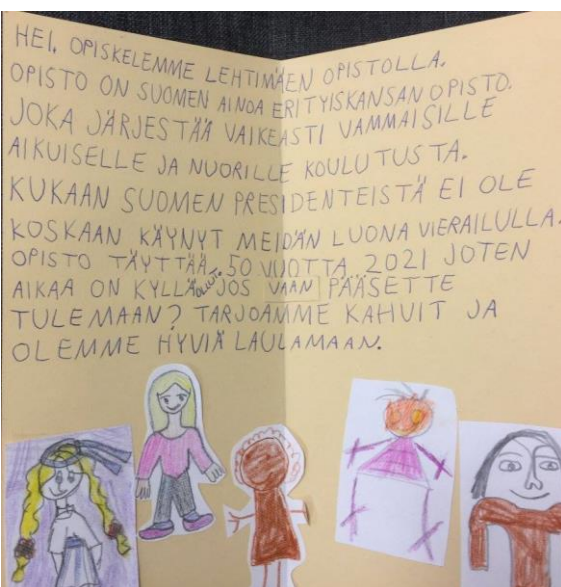
Koko kansan "Sale" Sauli Niinistö päätti tulla käymään vaalikiertueellaan Alajärvellä. Ja me päätimme lähteä häntä tapaamaan. Matkalle lähtö oli jännittävää, kylmiä väreitä tuli iholle. Ennen matkaa tuli paljon erilaisia ajatuksia, jotka kertaantuivat vielä matkalla. Matkassa mukana oli opiston mukavia kavereita, joilla kaikilla on erilainen arvokas tarina. Taksissa oli ilo keskustella menneistä asioista, joka hellitti hieman jännitystä.

Oli kunnia päästä tapaamaan häntä paikan päällä ja kuunnella hänen puhettaan livenä. Niinistö nosti puheessaan esille syrjäytymisen ja piilevän terveyden. Lisäksi hän korosti yhteenkuuluvuutta, miten jokainen voi auttaa toista erilaisissa tilanteissa. Opiston lahjan pääsin antamaan rauhassa ja sanomaan terveiset tulla käymään opistolla, samalla lämmin kättely miehekkäästi puristaen. Katse suoraan silmiin! Kiire ei näkynyt ulospäin. Aikaa puhua kasvotusten vilkkaassa ihmisjoukossa ei juurikaan ollut, mutta pääasia meni perille suoraan sydämeen. Lopuksi hän tuli ikimuistoiseen yhteiskuvaan.

Varsinainen vaalipuhe oli lyhyt ja ytimekäs, johon ei kyllästynyt. Kuuntelu oli helppoa alusta loppuun ilman, että ajatus olisi mennyt muualle. Esillä oli historiaa, Suomi 100 ja euroopan tilanne. Lisäksi esille tuli Suomen hyvä taloustilanne, sekä oleminen maailmassa johon pitää pystyä menemään rehdiikkään ryhdikkäästi. Oli todella turvallinen ja rauhaista olo eturivissä isossa ihmisjoukossa ja kuunnella presidentti Niinistöä. Hän hoiti mainiosti osuutensa puhujan penkiltä, kokemus paistoi.

Presidentin kanssa kuvassa Antti, Matias ja etualalla Kalle.

Tilanne ei tuntunut ahdistavalta, mitä muissa suurissa tapahtumissa on hieman välillä ollut. Niinistö hoiti asiat omasta puolestaan, ja niin pyrin itse myös tekemään päivittäisessä elämässäni. Muihin presidentti ehdokaisiin hän ei mennyt sanallakaan. Turha mainostus ei näkynyt millään tavoin. Kokemus Niinistön tapaamisesta jää ikiajoiksi mieleen!

Toivotaan, että saamme jonain päivänä presidentti Niinistön vieraaksi.

Ps. tykkäämme lapsista 😊

Kirjoittanut Matias Rantanen,
Lehtimäen erityiskansanopisto

Lehtimäen leirikoulu

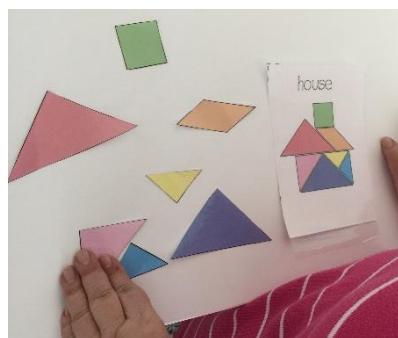
Lehtimäen leirikoulua vietettiin kesäisissä tunnelmissa, sillä lämpötila oli varsin helteinen. Päivittäiset mittarilukemat näyttivät parhaimmillaan +26 tai +27 astetta. Tämä tuntui varsin uskomattomalta ja ihanalta!

Leirikoulussa oli paljon touhua ja tekemistä mm erilaisia työpajoja, joissa opiskelijat työskentelivät pienissä ryhmissä. Toki välillä otimme rennosti ja nautimme toistemme seurasta.

Opiskelijat pääsivät valmistamaan Pirkko-open johdolla saippuaa ja opiston käytävillä leijaili miellyttävän mieto parfyymien tuoksu useana päivänä. Ja mitä ihania sydän-, ruusu- ja kuviosaippuista opiskelijat saivatkaan kotiin vietäväksi. Juha veti puupajaa, jossa valmistettiin saippuateline saippuista varten.

Mysterilaatikon salaisuutta ratkottiin toiminnallisilla ongelmanratkaisua vaativilla tehtävillä. Osa opiskelijoista suunnitteli rautasahan hankkimista ja pihtien käyttöä, mutta niin vain lukot yksi kerrallaan avautuivat sisukkaan tuumailun ja toiminnan jälkeen. Lukkojen auettua laatikon sisällä oli mieluisa yllätys kaikille opiskelijoille.

Aino ja Jenni ohjasivat joukkue-Yatzia ja selfiesuunnistusta. Yllätys yllätys, Yatzi olikin nopapaperi, vaikka osa ajatteli menevänsä musiikilliseen toimintaan, kertoen ettei tämä taida olla ihan mun juttu. Selfiesuunnistus oli kuva-arvoitusten ratkomista valokuvasuunnistuksen tapaan, poikkeuksena selfien ottaminen kohteen löydyttyä. Työpajojen lisäksi leirikoulun ohjelmassa oli mm afrikkalaista tanssia, visailua, kisailua, kärryajelua, uintia, elokuva, bingon

pelaamista, karaokea ja Harrin järjestämä disco-ilta. Leirikouluviikon retki järjestettiin Seinäjoelle. Siellä sai shoppailla tai ulkoilla omien toiveiden mukaisesti. Kävimme nauttimassa herkullisen ravintolalounaan ja vierailimme taidehallin Kehona -aistinäyttelyssä. Näyttelyn lähtökohtana oli teosten kosketeltavuus ja moniaistisuus, jolloin eri aistien välityksellä sai teoksista erilaista tietoa ja kokemusta.

Teksti ja kuvat Jaana Lehisalo

Minun leiriviikko

Aamulla oli vesijuoksu ja sauna, josta tykkäsin tosi paljon. Sitten oli noppapelejä ja Jaana Lehisalon pitämä yllätyslaatikko, jossa oli sisällä lappu, että saadaan jäätelöt kaikki mukana olleet. Tietovisa oli tosi kans hurjan mukava ja siinä oli hyvät kysymykset. Sitten kerroin Jarmo Heikkilän porukalle aikuisopiskelusta ja näytin kahta kaunista seinätaulua, jotka tein ihan itse. Käytiin Seinäjoella retkellä ja syötiin siellä salaattia ja kaikkea muuta hyvää ruokaa. Sit oltiin Jaana Lehisalon kanssa ostoksilla. Ostin kesähousut, puse-ron ja alusasun. Kaikki oli ihan sopivia.

Sitten käytiin taidenäyttelyssä, jossa sai koskea taideteoksiin ihan kunnolla. Ja siellä sai pulahtaa pumpulimereen, kirjoittaa nimensä pistekirjaimin sekä kirjoittaa tunnetoiveensa ja -tilansa paperille. Ja ripustaa se narulle lopuksi. Minusta leiriviikko oli hurjan mukava, oli kaikkea uutta ja kivaa.

Teksti Virva Sutinen

Leirikoulumatka Ruotsiin

Opistolta lähti ryhmä opiskelijoita leirikoulumatkalle Ruotsiin toukokuun alkupuolella. Kohteina oli Kolmårdenin eläintarha Norrköpingin lähetyvillä sekä Ruotsin pääkaupunki Tukholma.

Matka alkoi Opistolta, josta suuntasimme Turun satamaan. Matkustimme Princess -laivalla Tukholmaan. Tukholmasta matkasimme aikaisin aamulla Kolmårdenin eläintarhaan. Eläinpuistossa ihailimme eläimiä ja osallistuimme monenlaiseen toimintaan. Moni oppilaista kävi gondolihiissiajelulla katsomassa maisemia ja muun muassa leijonia ja kirahveja. Jotkut hurjapäät huvittelivat lisäksi huvipuistolaitteissa. Päivän kruunasi maukas illallinen hotellilla Norrköpingissä.

Leirikouluryhmä Kolmårdenin eläintarhan portilla.

Hotellissa sikeästi nukutun yön jälkeen linja-automme suuntasi Tukholmaa kohti. Tukholma on Ruotsin pääkaupunki, ja se sijoittuu monen pienen saaren alueelle. Perille saavuttuamme söimme lounaan Wasa -museon ravintolassa. Ruokailun jälkeen opas hyppäsi bussiimme mukaan ja teimme opastetun kiertoajelun Tukholman saarilla ja vanhassa kaupungissa. Näimme muun muassa monia kuninkaallisen perheen käytössä olevia huviloita ja taloja sekä kauniita puutarha-alueita. Kiertoajelulla sattui hassu kommellus, kun bussista irtosi huomaamattamme renkaan pölykapseli. Ystävälliset skootterikuskit ajoivat bussin perässä ja palauttivat sen meille.

Kiertoajelukäynnin jälkeen pääsimme vierailemaan kuninkaanlinnassa. Kuningasperhe ei asu linnassa, vaan se on heidän työpaikkansa jossa he tapaavat vieraitaan eri maista. Op-
paamme kertoi, että kuningas Kaarle Kustaalla ei ole autonkuljettajaa, vaan hän haluaa itse ajaa töihin joka aamu. Vierailupäivänämme kuningasperheen jäsenet olivat vapaapäivällä, eivätkä töissä linnan alueella.

Näimme kuninkaanlinnan pihalla vartijoiden vahdinvaihdon.

Osa kuninkaanlinnasta oli vierailijoiden nähtävänä. Kiersimme oppaan johdolla linnan eri huoneissa ja kuulimme tarinoita eri aikakausien kuninkaallisista. Linnassa oli kaunista ja koristeellista. Voitteko uskoa, että suurimmat linnan kattokruunuista painavat jopa 200 kiloa!

Leirikoululaiset ihastelivat kuninkaanlinnan koristeellisia sisätiloja.

Kuninkaanlinnavierailun jälkeen oli aikaa tehdä ostoksia linnan matkamuistomyymälässä sekä vanhassa kaupungissa. Kotimatkalle suuntasimme Galaxy -laivalla. Retken kruunasi laivan illallisbuffet, josta löytyi ruokaa jokaiseen makuun. Lisäksi jälkiruokavaihtoehtoja Laivalla vietetyn yön jälkeen palasi väsynyt mutta tyytyväinen ryhmä leirikoululaisia takaisin Lehtimäelle.

Teksti Katariina Haapasaari, kuvat Katariina Haapasaari ja Riitta Ranta

Leirikoulumatka Kreikkaan, Rodokselle

3.5-10.5.2018

Aikainen aamuherätys ei haitannut opiskelijoiden matkaintoa.

Leirikoululaiset odottamassa lentoa Vaasan kentältä Kreikkaan.

Jotkut matkustivat ensimmäistä kertaa lentokoneessa.

Saavuimme hotellille myöhään iltapäivällä.

Yövyimme Falirakin keskustan liepeillä Lymperian hotellissa.

Sää oli aivan upea, aamut olivat raikkaan viileitä ja päivällä aurinko paistoi täydeltä terältä. Leppeä tuuli ja uimaan pulahtaminen hotellin altaalla virkistivät, kun aurinko paahtoi kuumasti. Muutamana iltana ukkosti ja satoi vettä.

Matkaohjelmaan kuului retki Rodoksen Vanhaankaupunkiin. Keskiaikainen vanhakaupunki on listattu Unescon maailmanperintökohteiden joukkoon, ja se on myös koko saaren suosituimpia matkakohteita.

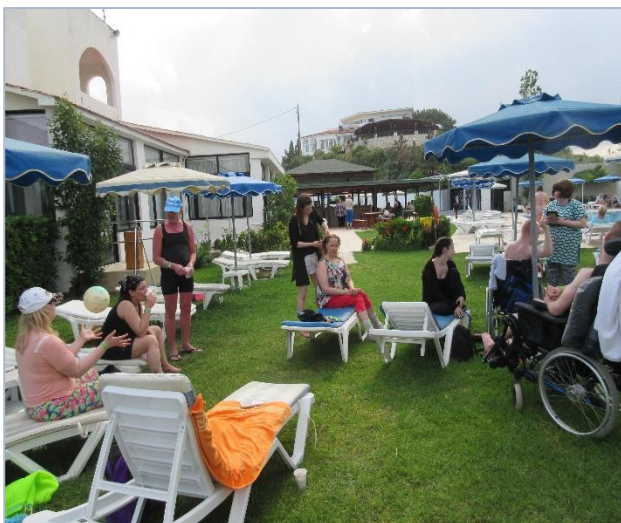
Vanhankaupungin arkkitehtuuri on sekoitus bysanttilaisia, turkkilaisia ja italialaisia elementtejä. Vanhakaupunki jakautuu kolmeen eri osaan. Alue koostuu kuninkaan korttelista, turkkilaiskortteli Horasta sekä juutalaiskorttelista. Rodoksen vanhankaupungin parhaat markkinat ja basaarit sijaitsevat Hora-nimisellä alueella, jossa on myös eniten ravintoloita sekä esimerkiksi moskeija.

Teimme ostosmatkan erikseen basaarialueille toiseksi viimeisenä päivänä ja samalla saimme tutustua lähemmin vanhan kaupungin mukulakivisiin katuihin.

Yhteisiä hetkiä oli paljon ja niistä nautittiin.

Meressä uiminen oli iso juttu monille.

Teimme laivalla matkan Lindoksen kylään.

Lindoksen kylän akropolii, josta näkyi huikean kauniit maisemat.

Leirikoulumatka Rhodokselle 03.05.-10.05.2018

Bussi haki 03.05.-2018 klo 07:00 ja aamupala 06:00 herätys oli 05:00.

Lähdime matkaan Vaasasta klo 11:20 ja olimme perillä klo 15:30.

Mennessä sai sandwich -leivän, patongin ja kahvin ostettua eli välipalaa omilla rahoilla. Eka päivänä oli tutustuminen Rhodoksen vanhaan kaupunkiin. Tuli käytyä meressä ja altaalla päivittäin. Lounastimme 2 kertaa kaupungilla sekä saimme tutustua kreikkalaiseen eläinpuistoon. Ostin t-paidan, lippiksen, ovimagneetit, postikortit ja -merkit suomeen lähettäväksi. Ostin vettä, jäätelöä, fantaa, cocacola ja spraittia. Jaffaa jäiden kera on ahkeraan nautittu. 10.05.2018 kun astuin ulos lentokoneesta, niin nenääni tuli navetan lietelemut. Se Vaasan maalaislemu ei sovi pääkaupunki ja eteläsuomen seudun, eikä Finavian Helsinki vantaan lentokenttä kulttuuriin. Tulipa mieleeni, että toki myös rasvasin itseäni päivittäin ahkeraan.

Ja tässä hieman kuvia reissusta. Aamupalalla, lounaalla, päivällisellä oli tarjontaa kreikkalaisia ruokia. Lento oli tosiaan Vaasasta klo 11:20 s 51342.

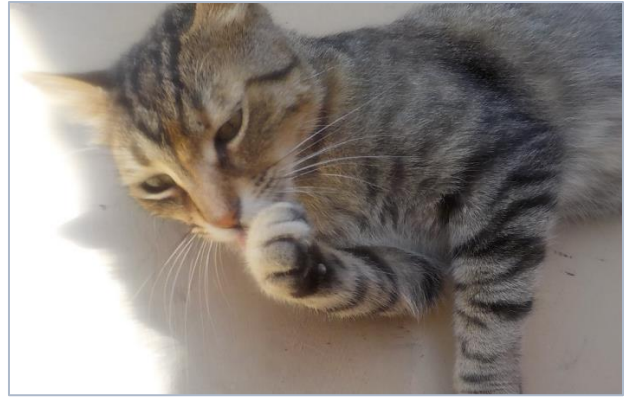
Ja perillä oltiin Rhodoksella klo 15:30 käytiin Rhodoksen vanhassa kaupungissa sekä laivalla Lindoksen saarella meriteitse.

10.05. Vaasasta Rhodokselta suora lento oli klo 06:00-10:30 sain sääsken paukamat kinttuihini, mutta ne alkaa olla reippaasti parantumassa kovaa vauhtia.

Toivotteleepi Timo Antero Puumala

Seuraavaksi Timon kuvia reissusta.

KERÄILYKERHO

Keräilykerho on ollut jo vuosia suosittu vapaa-ajan-harrastus opiskelijoiden keskuudessa. Kerho on ollut tärkeä harrastus sekä tytöille että pojille.

Keräilykerho on tavoitteellista ja suunnitelmallista toimintaa, mikä harjoittaa opiskelijoiden tarkkaavaisuutta ja keskittymistä. Suosittuja keräilykohteita ovat olleet tarrat, postimerkit, pullonkorkit ja postikortit. Korttien keräilijät ovat erikoistuneet tietynlaisiin kortteihin.

Minä olen Ville.	Vapaa-aikana	käyn keräilykerhossa.	Minä tykkään	autoista.	Keräilykerhossa	kerään autoja.
------------------	--------------	-----------------------	--------------	-----------	-----------------	----------------

Minun nimeni on Ville.	Minä	käyn keräilykerhossa.	Minä	kerään autoja.
------------------------	------	-----------------------	------	----------------

Minä olen Jussi.	Vapaa-aikana	käyn keräilykerhossa.	Minä tykkään	kissoista.	Keräilykerhossa	kerään kissatarroja.
------------------	--------------	-----------------------	--------------	------------	-----------------	----------------------

Minun nimeni on Jussi.	Minä	käyn keräilykerhossa.	Minä	kerään kissatarroja.
------------------------	------	-----------------------	------	----------------------

Riitta Ranta

Ilma-aseammunta

Ilma-aseammunta toteutuu yhteistyössä Lehtimäen ampujien kanssa ja heidän Pilkka ilma-aseradallaan. Rata on 10m pitkä ja 12-paikkainen ja se on vanhainkodin alakerrassa. Radalla voi harjoitella ampumista ilmapistoolilla ja ilmakiväärillä. Me ammutaan tuelta. Kaikki, jotka radalle menee noudattaa tarkkoja sääntöjä. Tämä on turvallisuuden vuoksi. Joka vuosi on kilpailut ennen joulua ja ennen kesälomaa. Niistä saa mitalin palkinnoksi.

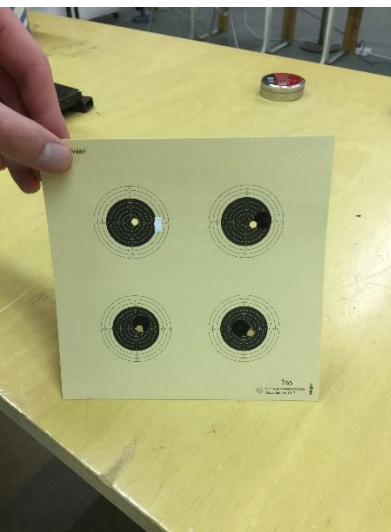
Ilma-aseammunnassa tarvitaan tietysti panoksia ja muitakin välineitä voi käyttää esim. kuulosuojaimet ja silmälappu tähtäämiseen.

Panos laitetaan aseeseen, sitten ladataan, tähdätään ja vihdoin viimein laukaistaan. Tähtääminen on tarkkaa puuhaa ja siihen pitää keskittyä tosi hyvin, muuten voi tulla vaikka huti tai muuten vaan huono tulos. Aina pitää yrittää olla tosi tarkka, eikä saa kuunnella muiden juttuja.

Kun on ampunut sarjan voi osumat tarkistaa ja yrittää seuraavaksi parantaa tulosta.

"Siellä pitää olla kärsivällinen."

"Ei saa suuttua, vaan ollaan rauhallisia."

"Tehdään samaa asiaa koko ajan."

"Ei saa häiritä muita."

"Silmä oppii tarkaksi ja käsi oppii hitaammaksi."

"Kyllä tytötkin käy siellä."

"Se on tosi mukavaa."

"Jos istuu pyörätuolissa, ohjaaja auttaa lataamaan ja laukaisemaan aseensa."

Opistolla kokoontuu kaksi ryhmää viikon aikana. Yhdessä ryhmässä on 4-6 opiskelijaa. Ilma-aseammunnan ohjaajia ovat Helena Lehto ja Justus Järvenpää. Ammunta tapahtuu Lehtimäen ampujien ammuntaradalla klo 14.45 – 16.00 ma/ke. Ampumapaikalla ohjaajat tuovat välineet, joita käytetään harrastuksen parissa (ilmakivääri, taulut jne). Ampuja tarkistaa aseensa lataa panoksen, tähtää taulua kohti ja painaa laukaisinta (noin 16 panosta yhtä kivääritaulua kohti). Taulua voi liikuttaa radan toisesta päästä (10m) itseään päin liukuhihnan avulla ja siitä voi tarkistaa miten hyvin (tai huonosti) on ampunut. Tunnin päättyessä ohjaajat korjaavat pois kaikki ammuttaessa käytetyt tavarat. Teksti: Hannu Peltoharju

Muut kirjoitukset ja kuvat ryhmä kolmen ilma-aseampujan Miika, Janne ja Sami Jaana-open avustuksella. Kuvissa myös Kalle ja Mira. Tietoja antoi Helena Lehto.

Opiston ilma-asekerhon kevätkilan tulokset

KIVÄÄRI

1. Risto Lehto	187 p
2. Hannu Peltoharju	184 p
3. Janne Tyni	171 p
4. Tea Tiainen	171 p
5. Niko Valkeejärvi	158 p

KIVÄÄRI PISTOOLITAU LUUN

1. Miika Jokinen	179 p
2. Mira Kortesmäki	171 p
3. Antti Nikander	57 p

KIVÄÄRI KIIKARITÄHTÄIMELLÄ

1. Kalle Sormunen	137 p
-------------------	-------

Konnavartiossa

”Hei, hei! Täältä me tullaan.
Metsään, maastoon, tutkimaan.
Repussa ilot ja unelmat,
aidot partiotunnelmat.”

Partiohuudolla aloitetaan tiistaisin klo 17.15 Konnavartion kokoontuminen. Laitamme aina alussa omat partiohuivimme kaulaan. Konnavartiossa on yhdeksän partiolaista. Me kokoonnumme musaluokkaan tai luokkaan 15. Konnavartion vetäjät ovat Helena ja Justus. Ennen Justusta oli Eveliina.

Konnavartiossa kuljetaan ja retkeillään luonnossa. Opimme erätaitoja. Harjoittelemmekin kartan katsomista ja kompassin käyttöä eli opimme suunnistamaan. Luonnosta etsimme eri vuodenaikojen merkkejä; huhtikuun lopulla etsimme kevään merkkejä pienryhmissä. Katselemme myös luontoelokuvia.

Tulen sytyttämistä opetellaan kodassa tai nuotiopaikalla. Nuotiolla paistetaan makkaraa. Tulta ei saa tehdä luontoon mihin vaan, kun luonto voi palaa. Roskia ei heitetä luontoon.

Olemme oppineet seisomaan kunniavartiossa ja nostamaan Suomen lipun salkoon.

Kodan viereen olemme syksyllä istuttaneet omenapuun ja krookuksia.

Me askartelemme kettunaulakoita.

Autamme myös ihmisiä. Kolmena peräkkäisenä vuotena olemme osallistuneet Joulun lapsioperaatioon järjestämällä arpajaiset opistolla. Tänä talvena saimme lähetettyä kolme pakettia Romaniaan.

Teimme talvella partiolaisten retken Kauhajoelle. Siellä juhlittiin Kauhajoen partion 20-vuotisjuhlaa Sisupäivän yhteydessä.

Kivointa partiossa on vuodenaikojen seuraaminen ja askartelu. Parasta on, kun saa uusia kavereita. Partiossa on kivaa tekemistä ja siellä on kivaa.

Teksti: Minna Mäki-Könnö, Silja Nuottimäki, Laura Lampinen, Laura Hautaviita ja Marlena Norrbo avustajanaan Pirkko Verkkosaari

Kuvat ja tekstin tarkennukset: Helena Lehto

Käpäläväartio

Käpäläväartiossa on ollut teemana luonto. Luontoaihetta on käsitelty esimerkiksi luovien toimintojen kuten askartelun ja maalauksen merkeissä. Yhdessä tekeminen ja mukava yhdessä olo on ollut käpäläväartiolaisten mielestä parasta partiossa on ollut musiikki ja retket.

Musiikki yhdistää

Käpäläväartiolaisia on ollut tänä lukuvuonna yhteensä 6 henkilöä. Kaikkia käpäläväartiolaisia yhdistää innostus musiikkiin. Musiikki on motivoinut ja luonut yhteenkuuluvuuden tunnetta. Jokaisen käpäläväartiokerran jälkeen on kuunneltu toivemusiikkia. Kerran kuukaudessa käpäläväartiolaisten ovat osallistuneet Tuire-papin musiikkihetkeen.

Sisukas Sammakko

Käpäläväartio on osa sisupartio toimintaa. Sisupartiolaisia ovat partiolaiset, jotka tarvitsevat erityistä tukea partiossa vamman, pitkäaikaissairaudesta tai muun ominaisuuden takia. Sisupartio toiminnan

tunnuksena on sisukkuutta kuvaava sammakko. Sammakko on vahvan jalussolmun sisällä, jonka vammaton ja vammaisen partiolainen yhdessä solmivat.

Partiolaisten teemaväri on sininen.

Sisukas sammakko on tarina kahdesta sammakosta, jotka eräänä päivänä hypellessään sattuiivat löytämään kerma-astian. Sammakot kurkistivat uteliaina astiaan ja putosivat siihen. Toinen sammakoista arveli kerman olevan jotakin kummallista nestettä, jossa sammakon oli mahdotonta uida. Niinpä se ei yrittänytäkään, ja kun pelastajaa ei tullut, se vajosi pohjaan ja hukkui.

Toinen sammakko ei antanut periksi. Se yritti uida ja potkia kaikin voimin. Välillä sekin vajosi, mutta ponnistautui taas pinnalle. Näin se jatkoi tunnista tuntiin. Ja kuinka kävikään? Äkkiä se tunsu jalkojensa alla kiinteää ainetta ja pääsi hyppäämään pois astiasta. Kerma oli sen ponnistellessa kirnuuntunut voiksi. Sisukas sammakko pelastui.

Teatteriitiimi

Teatteriitiimissä harjoitteleme esitystä eri rooleissa, suunnitellaan kevätjuhlaesitystä, joka on meriaiheinen ja jossa on musiikkia. Harjoitteleme joka keskiviikko kevätinäytöstä ja olemme harjoitelleet myös tanssia. Olemme harjoitelleet mm. Kim-leikkiä. Siinä yksi teatteriitiimiläinen seisoo hetken selin muihin. Sillä aikaa muut vaihtaa paikkaa keskenään. Selin ollut kääntyy ja yrittää muistella, missä järjestyksessä muut olivat olleet.

Se on tosi kivaa, kun voi esiintyä. On mukavaa, kun voi valita vaatteita ja pukeutua roolivaatteisiin. Me tykätään olla teatteriitiimissä. Olemme suunnitelleet yhdessä, mitä teatteriesityksiä tehdään.

Olemme esittäneet mm. Joraavat eläimet, Miss Suomi, Pantomiimi tanssaiset. Peter pan, Kolme soturia, Pokahondas ja Intiaani tyttö.

Kuvassa on kevään 2018 teatteriitiimiläiset. He ehtivät juuri ja juuri yhteiskuvaan harjoitusten lomassa.

Kirjastokerho

Meidän kirjastokerhoon kuuluu Henri, Mari, Tea, Antti, Jenna, Sanna, Miika, Niko, Virva, Minna, Daniel.

Kirjastokerho kokoontui aina parittomien viikkojen maanantaisin klo. 18.00.

Meillä kaikilla on oma kirjastokortti.

Kirjastosta tykkäämme lainata kirjoja, sarjakuvia ja musiikkilevyjä.

Kirjastossa on joskus erilaisia näyttelyjä, kuten esim. kuvataidenäyttelyitä.

Kirjastokerhon vetäjän haastattelu

1 Kuka olet?

-Helena Marja Lehto.

2 Kuinka kauan olet ollut Lehtimäellä?

-Olen ollut 60 vuotta Lehtimäellä, mutta välillä asuin Nurmossa 10 vuotta.

3 Viihdytkö työssäsi?

-Viihdyn työssäni hyvin.

4 Lempiruokasi?

-Borch – keitto.

5 Mikä on lempikoirasi?

-Monirotuinen Pate -koira.

6 Mikä on lempikoirarotusi?

-Labradorinnoutaja.

- 7 Mikä on lempivuodenaikasi?
-Lempivuodenaikani on syksy.
- 8 Mitä harrastat?
-Lukemista ja puutarhanhoitoa.
- 9 Montako lasta sinulla on?
-Ei ole lapsia.
- 10 Mikä on lempikirjasi?
-Mika Waltarin historia-aiheiset kirjat.

Haastattelun suorittivat: Mari Korpi ja Virva Sutinen
Puhtaaksikirjoittaja: Sanna Mähönen

Tiistainen liikuntaryhmä

Jarmo on pitänyt tiistaisin sählyä (ei kuitenkaan joka tiistai). Ympärielleen hän on kerännyt "kovia" pelaajia. Valitettavasti usein pelin alku viipyy. Voitaisiin pelata pitempään ja muutenkin kuin vain tiistaisin. Välillä pallo lentää "katsomoon", välillä pitkään ilman maalia, välillä niitä tulee nopeasti. Välillä on vauhdikasta peliä päästä päähän, joskus osutaan tolppaan, joskus sivuverkkoon. Välillä Jarmo vastaa puheluun! Pelissä ylimääräinen tauko. Välillä (2x) Timo pelasi ja oli pitämässä sählyä kun Jarmo ei ehtinyt.

Ulkopuolisen näkökentästä on aina kummallakin joukkueella "runko" tai "ydin". Toisessa pelaavat Jarmo ja "Juha", toisessa "Mortti" ja "Vertti". Näiden pelaajien ympärille joko Jarmo tai Timo kokoavat joukkueet. Harvemmin tietää illan voittajaa etukäteen. Välillä vuorotellen vaihtuvat voittajat, välillä peräkkäiset ti-illat ovat melkein kopiot keskenään. Yleensä on pelattu 2-3 jaksoakin, mutta joskushan on jääty yhteen jaksoon, kun ulkona näkyneet eläimet ovat vieneet joillakin huomion. Monesti erien välissä on ollut tuulettamistauko. Viime ti oli ennätyslämpimä ulkonakin, joten erätuolla pelaajat kävivät ottamassa ulkoilmaa ja juomassa vettä, jonka Jarmo antoi.

Kiitettävän ahkerasti ovat osallistuneet molemmat "Janne"-nimiset, "Jari", joka on maalilla, "Päivi", "Valtteri" ja usein "Veronika", joka on tullut ohjaajan kanssa. Ohjaajista ovat vierailleet pelaamassa "Mari" ja "Sinikka". Välillä on kuvia otettukin. Välillä on ollut katsojinakin muita (mm "Tanja", "Henrik", ja yksi "Matiaskin").

Peli kentällä on välillä vauhdikasta: on ollut pienimuotoisia loukkaantumisia ajoittain, on ollut kaatumisia, on ollut korkea mailaakin, on ollut pallon sulkemista (mistä pelikatko), on ollut yli maalinkin -näyttämölle asti -liitäneitä palloja, on ollut "heittäytymisiä", on ollut syöttöpeliä, on ollut kaukolaukausta, on ollut "tiukkaa vääntöä" pallon tavoittelemisessa ja on ollut kuljettamista, maaleja sekä torjuntia ja puolustamista.

Pelaaminen ei ole jäänytkaan vain ti-iltoihin, vaan välillä on pelattu (yleensä) la-su. Mielenkiintoista on ollut havaita pelaajien, pelin ja kuvioiden kehittymistä. Mainittakoon nämä: "Juhan" kehittyminen hyväksi maalintekijäksi, pelin vauhdin nousu, kun välillä on vain 1-2 sekunttia oman puolustusalueen kohdalla päättää mitä aikoo ja Jarmon joukkueen aloituskuvio. Pelin ollessa epätasainen tai pelaajan loukkaannuttua tai lähdettyä kentältä vaihdoksia pelaajistoon Jarmo tai Timo suorittaa ajoittain. Pelaajiston kokoonpano vaihtelee opiskelevien linjojen mukaisesti. Välillä on ollut niin monta pelaajaa, että on ollut vaihdossa pelaajia. Tämän sählyillan pelaajat pelasivat yhtenä kvk nk ystävyysottelun "toimintakeskusta" vastaan.

Kirjoitus ja kuvat Markus ja Marko

Käsityökerhossa

Käsityökerhossa olen tehnyt itselleni aikaisemmin tuubihuivin ja ponchon neulomalla. Käsityökerhoon kannattaa osallistua siksi, että siellä oppii paljon uusia asioita ja saa myös kavereita. Ikävintä on ollut se, että joutuu aina odottamaan omaa vuoroa. Jos on paljon opiskelijoita, niin yksi ohjaaja ei aina ehdi käydä neuvomassa kaikkia vuorotellen. Käsitöiden teossa näkee oman kädenjälkensä eikä työn ole pakko tulla heti ensimmäisellä kerralla valmiiksi, vaan sitä voi jatkaa aina useampana päivänä. Käsityökerhoa on ollut ohjaamassa aikaisemmin Terhi Hintsa ja Helena Lehto, mutta Terhin jäätyä eläkkeelle tiimiin tuli vapaa-ajanohjaajaksi Eveliina Turpeinen ja nyttemmin Justus tuli Eveliinan tilalle.

Yleensä saamme itse päättää vetäjän kanssa mitä haluamme kerhossa tehdä. Suuri ryhmäkoko on ollut ongelmatilanne opiskelijan näkökulmasta, olisi hyvä, jos olisi joku henkilökohtainen avustaja, joka voisi olla mukana vapaa-ajan harrastuksissa. Helena on mukava työntekijä, kun hän kuuntelee kaikkien mielipiteitä, eikä tee puolesta päätöksiä. Meillä kaikilla kehitysvammaisilla on olemassa itsemääräämisoikeudet, joita pitää kunnioittaa.

Käsityökerhossa voit ommella vohvelikankaaseen erilaisia kuvioita, ommella tyynynpäälisiä, askarrella kortteja, kutoa kangaspuilla, painaa kangaskasseja, virkata patalappuja erilaisia huiveja ja monia muitakin asioita mitkä itseä kiinnostaa. Sitähän se suunnittelu on. Jotkut käsityöt on isotekoisia ja vaativat tekijältä kärsivällisyyttä ja pitkää pinnaa. Kysyä pitää aina rohkeasti kerhon ohjaajalta, jos et ymmärrä jotain tiettyä työtehtävää, älä jää asian kanssa yksin. Mene rohkeasti mukaan katsomaan toimintaa, sillä ethän koskaan voi tietää etukäteen, vaikka innostuisit ajatuksesta ja saisit toteuttaa käsityövinkkejä.

Emmi Huttunen

Kuvaan Emmi valitsi opistolla valmistettuja kortteja ja sydänkaulakorun.

Minun vapaa-ajan harrastukseni heppakerho ja musiikkikerho

Lisään tähän mitä opiston kotisivuilla kerrotaan heppa- ja musiikkikerhoista. Sitten kirjoitan omista kokemuksista.

Hevoskerhossa oma taitotaso huomioiden mm. tutustutaan hevoseen, tallimme ja tallimme asukkaisiin. Opetellaan hoitamaan hevosta ja huolehtimaan sen asuinympäristöstä sekä tarkkaillaan ja opetellaan ymmärtämään hevosen käyttäytymistä. Hevoskerhossa tehdään talutusharjoituksia ja opetellaan satuloimaan hevonen. Kerhossa on mahdollista tutustua tarkemmin myös ratsastukseen. Teoriatunneilla käsitellään lisäksi muita hevosten elämään ja hevostalouteen liittyviä asioita. (Kotisivut)

Heppakerhossa tehdään tallitöitä ja hoidetaan hevosia. Minä harjaan hevosia, puhdistan hevosen kavioita ja talutan niitä ulkoa sisälle. Tutustun erilaisiin hevosten ruokalajeihin ja juttelen hevosille. Minä silitän niitä. Lopussa laitetaan tavarat paikalleen. Odotan, kun vetäjä antaa luvan lähetä heppakerhosta. Suosikkini hevosista on Selma. Heppakerho on joka maanantai.

Musiikkiryhmä pyrkii laulun ja rytmillisen soiton kehittämiseen. Ryhmässä harjoitellaan toisten kuuntelemista ja ryhmähengen ylläpitoa. Suurelta osin lauletaan tuttuja lauluja, mutta harjoitellaan myös uusia. Eri soittimien ääniominaisuuksia hyväksi käyttäen pyritään luomaan laulujen tekstien mukaisia äänimaisemia. (Kotisivut)

Musiikkikerhon vetäjä on Erkki Valkeus. Musiikkikerhossa harjoittelen laulamista. Kuuntelen ensin itse vetäjää, sitten yritän löytää alkusaundia. Lopussa on usein yhteinen laulu, jokainen saa esittää toivomuslaulun. Joku harjoittelee rumpujen soittoa. Usein musiikkikerhossa pidetään hauskaa, Erkki on hyvä ja huumorintajuinen, se saa hyvälle päälle. Musiikkikerho on joka keskiviikko.

*Teksti Minna Koivunen,
kuvat Virpi Lahti*

Virva harrastaa innokkaasti vesijuoksua

Olen harrastanut vesijuoksua jo 1 vuoden. Vesijuoksu on hyvä hartioille ja pitää mielen virkeänä koko päivän. Myös se laihduttaa jonkin verran. Tosi on. Jaksan vesijuosta 45min tai enemmän, kun minulla on hyvä kunto ohhoh. Ja vatsa pienenee myös, kiinteytyy. Hymynäamat ovat kivat niiden kanssa, on kiva harrastaa vesijuoksua, sit saan usein pikkuhepuleita, mutta pystyn silti vesijuoksemaan. Sitten vesijuoksen nykyään aika reippaasti. Mikä on tosi tehokasta myös pikkujumppa päälle. Minulla on kotona oma vesijuoksuvyö. Ostin sen Villi-hinnasta ja se maksoi 10 €.

Olen vesijuossut järvessä viime kesänä aika monta kertaa, joka piristi minua tosi paljon. Vesijuoksin järvessä 22 kertaa. Jippii jei. Uimahallissa olen myös vesijuossut aika monta kertaa. Joka oli minusta tosi kivaa. Minulla oli ensin laina vesijuoksuvyö, jota pidin tosi paljon. Vesijuoksuvyön laitan aina usein hassusti päälleni, että tarvin siihen aina apua tarvittaessa. Vesijuoksin Forssan Vesihelmessä aika monta kertaa viime syksynä. Mutta vesijuoksun jälkeen tuli aina kova nälkä.

Vesijuoksu on hyvä nivelilleni. Vesijuoksu on tosi hyvä urheilu muoto, suosittelen sitä toisille tosi paljon, jos vain jaksaa vesijuosta, ainakin ihan hiukan vain. Vesijuoksu on todella Virvan uusi harrastus. Olen vesijuossut täällä Lehtimäellä tänä keväänä ainakin 53 kertaa. Viime vuonna voitin vesijuoksun, kun vesijuoksin ahkerasti joka kerta. Myös olen vesijuossut Naantalin Kylpylässä 2 kertaa, joka oli minusta tosi kivaa, myös ihanaa.

Vesijuoksen tänä kesänä varmaan tosi paljon, jos vain sää sallii minua vesijuoksuun. Vesijuoksussa myös jalat tulee tosi notkeeksi ja vetreeksi. Vesijuoksu on minulle henki ja elämys, Ja tosi mukava harrastus, jihuu jei.

Virva Sutinen vesijuoksee ja jumppaa altaassa.

Nikon valokuvausharrastus

Niko Valkeejärvi harrastaa valokuvausta. Hän kuvaa pääasiassa luontoa. Nikon ottamista valokuvista teimme opiston kevätjuhlan näyttelyn ja tällä sivulla voit ihastella muutamaa näyttelyssäkin ollutta valokuvaa.

Kaverikoirat aikuisopiskelijoiden vieraana

Huhtikuussa Kennelliiton kaverikoirat ohjaajineen kävivät vierailulla opistolla. Koirien vierailu liittyi aikuisopiskelijoiden kolmannen jakson projektityöhön, joka on käsitellyt luontoa ja eläimiä. Huhtikuussa tutustuimme erilaisiin lemmikkieläimiin - erityisesti koiriin. Kaverikoirakkoja oli paikalla yhteensä seitsemän, jotta kaikille opiskelijoille olisi varmasti rapsuteltavaa ja silittävää. Rapsuttelijoita riittikin runsaasti, sillä aikuisopiskelijoiden lisäksi myös partiolaiset sekä satunnaiset ohikulkijat kävivät hakemassa päivän rapsutteluannoksen!

Koirat ihastuttivat kiltteydellään ja rauhallisuudellaan kaikkia paikalla olleita opiskelijoita. Heidän mielestään koirien rapsuttelu tuntui mukavalta, ja luokahuoneen täyttikin hymyilevät kasvot, iloinen puheensorina ja nauru. Jotkut opiskelijat löysivät selvän suosikkikoiransa ja viipyivät pitkään samaa koiraa rapsuttelemassa – osa opiskelijoista taas kävi hoitamassa jokaista paikalla ollutta koiraa. Jotkut koirat antoivat myös märkiä pusuja, kun kävivät nuolaisemassa opiskelijoiden poskea.

Sanna ja Halti-koira

Vierailun aikana kaverikoiria sai rapsutella ja silitellä. Opiskelijat tarjosivat koirille myös vettä, sillä työntekeo varmasti janotti niitä. Koirien ohjaajat olivat opiskelijoiden mielestä mukavia ja ystävällisiä, ja he jaksoivat mielellään vastaila opiskelijoiden kysymyksiin koirista. Koiria oli vierailulla useita eri rotuja, joten niissäkin riitti runsaasti ihmeteltävää. Vierailun jälkeen olemme keskustelleet paljon koirista ja niiden erilaisista työtehtävistä. Vierailu oli tärkeä oppimiskokemus, sillä se konkretisoi monia asioita koirien pidossa ja koirien tuomissa mahdollisuuksissa. Oli hämmästyttävää, kuinka moniin eri työtehtäviin koirista onkaan.

Koirien vierailu kesti noin tunnin verran. Tämä aika on koirille riittävän pitkä, sillä kaverikoiratoiminta on koirille täyttä työtä. Vaikka koirat selvästi nauttivatkin tästä tärkeästä työstään, ne tekivät sitä niin intensiivisesti, että niitä varmasti väsytti rupeaman jälkeen. Vierailuaikaa onkin juuri siksi rajattu, että työn mielekkyyden säilyttämiseksi täytyy varmistaa koirien jaksaminen!

Virva ja Raina-koira

Opiskelijoiden mielestä parasta kaverikoirien vierailussa oli se, kun koiria sai rapsutella, halata ja ottaa syliin. Koirien hoivaamisesta tulee opiskelijoiden mukaan hyvä olo ja ne ovat ”ihania ja söpöjä”. Eikä ihme, sillä koirien ystävällinen ja hyväntahtoinen olemus on tarttuvaa sorttia. Koiria onkin muisteltu vierailun jälkeen useaan otteeseen opiskelijoiden keskuudessa. Kuulimme myös, että kaverikoirat ohjaajineen olivat todella tyytyväisiä käyntiin meillä ja he tulevat mielellään uudelleenkin kylään – tervetuloa!

Teksti ja kuvat Karoliina Takamäki

Päivä paistaa ja linnut laulaa,
tekee mieli maistaa makkaraa ja katsella päivänkakkaraa!

Virva